Brian Priske nejen o své trenérské cestě: Zkratky neexistují, všechno si musíte odmakat

4.7.2024 - | Česká olympijská

„Přitom jsem původně být koučem nechtěl," s úsměvem vyprávěl v květnu na mezinárodní trenérské konferenci MOSTY, kterou v rámci Českého olympijského výboru pořádá Česká trenérská akademie. Příběh trenéra, který obohatil český fotbal, nabízíme u příležitosti rozehraného EURO.

„Naučil jsem se nikdy ničeho nelitovat. Všechna nahoře a dole patří k tomu, že máte nějakou zkušenost," vykládal Priske coby jedna z hlavních hvězd letošních MOSTŮ. Tenkrát byl ještě koučem Sparty, s kterou útočil na druhý český titul v řadě. A nakonec ho vyhrál, z Letné odcházel coby uctívaný šampion.

Jako hráč platil za poctivého obránce, ochutnal anglickou Premier League a kromě rodného Dánska působil i v Belgii a Norsku. „Často se mě ptali, co budu dělat po kariéře. Já a trenér? Ani omylem, odpovídal jsem. Chtěl jsem si od fotbalu odpočinout," líčil. Jenže když mu v roce 2011 zavolal Glen Riddersholm, tehdejší kouč dánského Midtjyllandu, Priske nedokázal odolat: „Byla to jasná volba. Věděl jsem, že když už to budu dělat, tak jedině na nejvyšší úrovni. Dost mi pomohla manželka, která v mém rozhodování hrála důležitou roli. Taky musíte věřit šestému smyslu – a myslím, že jsem se tenkrát nespletl."

Právě v Midtjyllandu dostal první šanci v pozici hlavního trenéra. A hned ve své první sezoně vyhrál dánskou ligu. „Vítězství nikdy není jednoduché, je za ním spousta hodin práce. Často to jde naopak a všechno se kácí. Ale tenkrát v Midtjyllandu jsem měl pocit, že děláme věci dobře a že se začínám trenérsky formovat. Pomáhalo mi, že jsem byl k sobě kritický a schopný sebereflexe," vzpomínal.

Co považuje za nejkrásnější část trenérské práce? „Výhry a pocit úspěchu," odpověděl. „Ten pocit je úžasný, ať už jde jen o jeden zápas, nebo o titul z celé ligy. Ovšem není to jen o trofejích. Motivuje mě i prožívání procesu toho, jak se hráči a moji kolegové v realizačním týmu rozvíjejí a zlepšují. Přesně tohle jsem cítil ve Spartě."

Na Letné se musel nejdřív vyrovnat s pesimistickou atmosférou, v době jeho příchodu sparťané čekali na titul osm let. „V první řadě jsem hráčům a dalším lidem v klubu řekl, jak pracuju, co chci a kudy k tomu hodlám dojít. Trenér by měl přijít nejen se sportovní koncepcí, ale taky s lidskou koncepcí, za kterou si stojí na sto procent," popsal 47letý Priske. „Já udělám chybu a hráči taky, to je normální. Ale od všech očekávám to nejlepší v mentálním nastavení a úsilí, očekávám maximum profesionality. Jsem zastáncem toho, že se prostě maká. Nikdy jsem nebyl nejtalentovanější, proto musím dřít."

Ve Spartě, kam se dostal přes belgické Antverpy, nešlo od začátku všechno snadno. Start Priskeho mise poznamenalo brzké vyřazení z Konferenční ligy i časté ztráty v domácí lize. „Když se nedaří, trápí vás to a říkáte si, co byste mohli udělat lépe. Důležité je zůstat klidný, vyrovnaný a objektivní. Pravý lídr si jde za svým cílem, i když se třeba momentálně nedaří," zdůraznil.

Zatímco mnoho jeho předchůdců na nejslavnější české fotbalové adrese selhalo, Priske vyhrál ligu v obou svých sezonách ve Spartě. „Neřešil jsem to, co se tady dělo dřív. K předchozím trenérům

Sparty mám obrovský respekt, dali do své práce obrovské úsilí. A já? Snažím se hráčům předat všechno, co umím," vykládal Priske. „Rád opakuju, že úspěch je týmová záležitost. Nestojím za ním jen já, ale i hráči a další lidé z klubu."

Při práci rád využívá data, ale střídmě. „Den má jen 24 hodin, takže nemůžu sledovat všechno. Musím vybírat pouze to, co je relevantní pro můj tým," vypíchl Priske. Možná překvapí, že část svého trenérského času tráví i na Instagramu: „Sleduju na něm všechny svoje hráče. Ne proto, že bych je kontroloval, ale abych věděl, co se děje v jejich životě. Snažím se s nimi občas taky zajít na pivo a nemluvit jen o fotbale, ale i o jiných věcech."

Důležitou trenérskou vlastností je odolnost proti stresu. Jak mu čelí Priske? „Nepřemýšlím o dalším zápase, jen o tom aktuálním. Snažím se nepanikařit, protože když jsem ve stresu, nerozhoduju se správně. Taky se snažím připravit si různé strategie, abych je mohl průběžně měnit," vysvětlil. „Být přítomen v okamžiku je dobrý způsob, jak zredukovat stres. Když cítím, že je můj mozek přetížený, snažím se meditovat a cítit tělo všemi smysly."

Co radí začínajícím trenérům? „Buďte sami sebou. Pokud nebudete sami sebou, nemůžete vést lidi, protože vás hned prohlédnou, a skončíte v prostředí, kde vám nebude dobře. A pamatujte, že zkratky neexistují, všechno si musíte tvrdě odpracovat."

Tvrdě pracovat a moc neplánovat, chtělo by se dodat. „Snažím se mít plán na spoustu věcí, ale pokud jde o moji kariéru, žádný plán nemám. V trenérské kariéře je těžké plánovat další krok, kam půjdete. Můžu svůj tým připravit na výkon, což se snažím dělat, od sedmi ráno se snažím mužstvo nachystat na maximum. Jen pak mi budou klepat na dveře kluby jako Sparta," poznamenal Priske. „Kdybych přemýšlel o Manchesteru City, Liverpoolu nebo PSG, ztratil bych směr, protože bych nemyslel na dnešek. Snažím se žít přítomností, užívat si ji a nepřemýšlet moc do budoucna."

https://www.olympijskytym.cz/article/brian-priske-nejen-o-sve-trenerske-ceste-zkratky-neexistuji-vsechno-si-musite-odmakat